

Ma érkezik Szegedre a kínai és osztrák ifjuság DISz kongresszusi küldötte

Délután fél 6-kor kezdődik a szegedi ifjuság békenagygyűlése a Klauzál-léren

Szeged ifjusága határtalan lelkesedéssel és szeretettel várja ma hozzáérkező vendégeit. A Dolgozó Ifjuság Szövetsége budapesti alakuló kongresszusán résztvevő külföldi küldöttek közül

a Kínai Népköztársaság Ifjúsági Szervezete Központi Vezetőségének egyik tagja és az Osztrák Ifjúsági Szövetség főtitkára érkezik Szegedre.

A vendégeket a város és a DISz küldötte a Lemezyárnál felállított diadalkapunál fogadja délelőtt fél 1-kor. Onnan üzemlátogatásra mennek, majd délután részt vesznek Szeged ifjuságának békenagygyűlésén.

Az ifjúsági nagygyűlés délután fél 6-kor kezdődik a Klauzál-léren — békeáztárlónál.

Ide vonulnak fel a város különböző pontjairól a fiatalok, de velük együtt Szeged dolgozói is, akik ugyancsak részt akarnak venni Szeged ifjuságának nagygyűlésén, amelyen a DISz megalakulása alkalmából fejezik ki harcos békeakarataikat.

Az üzemek, hivatalok, kerületek felvonuló csoportjainak élén mindenütt a fiatalok haladnak. Felvonulnak a gyárak, üzemek, hivatalok fiataljaival együtt a diáklátogatók, de küldöttek érkeznek a környék parasztfiataljaitól is. Nemcsak Szeged ifjuságának és dolgozóinak ünnepe lesz ez a nagygyűlés, hanem egész Csongrád megyének.

A megye ifjuságának képviselőjében Hódmezővásárhely-

ről, Makóról, Szentendréről és még több helyről jönnek ifjúsági küldöttek.

A román népi zeneegyüttes műsora

A nagygyűlés után az újszegedi szabadtéri színpadon zeneest szórakoztatja a szegedieket. A Budapesti nagy sikerrel szereplő Román Folklor Intézet népi zenekara ad műsort a román népdalkincs legjellemzőbb és legszebb darabjaiból. A hangverseny este 8 órakor kezdődik és egységes egyforintos helyárakkal vehetnek részt rajta Szeged dolgozói. A helyeket mindenki az érkezés sorrendjében foglalhatja el.

„Emlékezetünkben örökké megmarad...”

Szegedi küldöttek beszélnek felejthetetlen kongresszusi élményeikről

Befejeződött a magyar ifjuság felejthetetlen ünnepe, a DISz megalakító kongresszusa. Hétfőn este fél 10-kor hazaérkeztek a szegedi ifjúságok, honvédfiatalok és diákok küldöttei is.

Hegyi Ilona, a Pamutipari NV kiváló ifjúmunkásnője kedden reggel százszoros lelkesedéssel ment az üzembe, hogy folytassa munkáját, melyet néhány napra félbeszakított azért, hogy Varga Júliával részt vegyen a DISz első kongresszusán. Nagy kíváncsisággal vették körül társai, a kérdések tömkelegével halmozták el. A határtalan örömtől és boldogságtól szőző sem tudott jutni. Élmények százaival gazdagodva jött haza.

— „Soha sem tudom elfelejteni egyiket sem” — mondja Hegyi Ilona. Még délután is erősen gondolkozik, hol kezdje. — „Talán ott, amikor Rákosi elvtársal találkoztunk a Parlamentben, vagy talán a nyugatpályaudvari ünnepségnél, ahol a kínai és a többi külföldi vendégeket fogadták, vagy talán az operaházi előadásnál. — Nem, mégis a Parlamentnél. Ott, ahol először találkoztunk szeretett tanítómesterünkkel, édesapánkkal, Rákosi elvtársal. Ez volt a legszebb élményem!

Soha sem láttam még ilyet

Eszébe jutott, hogy az Országház volt az a hely többek között, ahonnan a múlt rendszer urai mérföldes távolságra tartották a Hegyi Ilonát és a többieket. A fiatal ifjúmunkásnő még be sem fejezte a parlamenti élményeit, máris a kongresszusi megnyitó ünnepségről beszél a hős lenini Komszomol küldötteiről. Fjodorova elvtársnőről, a Komszomol ajándéklóról, a gyönyörű vörös bársony zászlóról, melyet a nagy Szovjetunió fiataljai küldtek a magyar fiataloknak. Elküldték benne harcos üdvözlőket, bizalmukat. Üzentek nekünk, hogy ránk mindig számíthatnak a békeért és a jólétért vívott harcban. — Most a MEMOSZ színház elragadó díszletéről, a kongresszus színhelyéről beszél: „Soha nem láttam még ilyet, kiálthatatlan marad emlékezetemben.”

Hegyi Ilona nevét tegnap olvashattuk valamennyi fővárosi és vidéki lapban. Jó munkája után kiérdemelte azt a nagy tisztességet, hogy nemcsak tagja lehet a DISz-nek, hanem beválasztották a szervezet Központi Vezetőségébe is. — Igérem, hogy nem leszek hátlan ehhez a nagy dicsőséghez. Olyan munkát akarok végezni szervezetünkben, mint a Komszomol fiataljai végeznek a Szovjetunióban, azt akarom, hogy máltók legyünk a Komszomol fiataljainak üzenetéhez. — Hegyi Ilona ezt nemcsak a szervezői munkában akarja bebizonyítani, hanem a természetben is, kedden reggel, mikor munkához látott, elhatározta, hogy rövidesen négy géppalával kezelsére tér át, teljesítményét pedig a lehetőségekhez mérten 200 százalékra emeli.

Szeretett vezérünk, tanítónk Rákosi elvtárs

Varga Júlia elvtársnő, az üzem másik küldötte már előadásra készül, hogy beszámoljon ifjúmunkásársainak kongresszusi élményeiről. Papírra fektette élményeit, rendszerezte őket, de még így is napok kellene ahhoz, hogy

mindent elmondjon. Először a kecskeméti fiatalok és úttörők elragadó fogadtatásáról beszél, de utána már a budapesti fiatalok színpompás felvonulásáról, lelkesedéséről magyaráz. Fülében még most is ott csengenek a szavak, amikor a Nyugati-pályaudvarra értek, ahol tíz és tizezer torok kiáltotta egyszerre: „Eljen a Párt!”, „Eljen Rákosi elvtárs! Eljen a DISz!” Ő is bekapcsolódott a lelkes éjlenzésbe, szinte még ajkán van a szó most is: „Eljen Sztálin, eljen a Komszomol!” Azután beszél a Sztálin elvtárhoz küldött táviratról, Rákosi elvtársnak írt levéléről — „Szeretett vezérünk, tanítónk, Rákosi elvtárs. — Búszkán jelentjük, hogy Rákosi elvtárs harcos hívo szavai, a Magyar Dolgozó Pártja útmutatása nyomán megalkítottuk a magyar ifjuság egységes forradalmi szervezetét.” — Írtuk a levélben Rákosi elvtársnak. — Nem találom szavakat arra, hogy elmondjam, amit éreztem, amikor ezeket a sorokat meghallottam.

Kezet szorítottam Néphadseregünk első katonájával, Farkas Mihály elvtársal

Solymosi László bajtárs, a szegedi honvédfiúság egyik küldötte éppen jegyzeteit tanulmányozza. Újra meg újra felidézi emlékezetében, sorra veszi azokat a ragyogó élményeket, melyekkel a kongresszus két napja halmozta el. Szinte keresi a szavakat, melyekkel ki tudná fejezni örömeit és boldogságát.

— Csak azt tudom mondani, — hogy most már, úgy mint a Szovjet Hadsereg, mi is igazán a néphadserege lettünk. Eddig is az voltunk, de ez a kongresszus még szorosabbá és egységesebbé kovácsolt bennünket a dolgozókkal. — Minden vágyam az volt, hogy egyszer találkozzak és kezet szorítsak Néphadseregünk első katonájával, Farkas elvtársal. Most teljesült vágyam. — Elragadó volt az az ünnepség is — folytatja Solymosi elvtárs. — amikor megkoszorúztuk a Gellért-hegyen a szovjet hősök emlékművét. Nekem jutott az a tisztesség, hogy két társammal elhelyezhettük a csongrádme gyei fiatalok koszorúját a hősi emlékmű előtt. Könyveztünk a meghatódottságtól, pillanatok alatt valami csodásat, szépet és nagyot szereltünk volna művelni, de éreztük, hogy erre még ezután, az új szervezet megeremtésével kerül sor.

— Emlékezetemben örökké megmarad az a gyönyörű tüzijáték, melyet Budapest hős felszabadítói tiszteletre adtak a Gellért-hegyen. Elragadó volt az a jelenet is, amikor Néphadseregünk fegyveres alakulatai üdvözölték a kongresszust. A páncélosok, a tüzekek, a repülőgépek, aknavetők, a fegyvereknek különböző öltözetben vonultak fel a MEMOSZ színház elé, szinte zászlóerdőkkel ajándékoztak meg minket. Itt vettük át a Komszomol ajándékát is, a kongresszus legszebb zászlóját, amely Lenin és Sztálin elvtársaknak, az ifjuság nagy barátjainak, tanítómestereinek arcképeit viseli. Az erős, megtermett fiatalok közül itt is sokan könnyeztek, mindenki érezte, hogy egy legyőzhetetlen erő, a Párt ereje gyújtott itt lángot, melyet nem oltathat el a legelvetemültebb ellenség sem.

— Nem tudom úgy elmondani, ahogy az bennem él — mondja Tóth László elvtárs, a Magyar Kender fiatal élmunkás útjótja, aki szintén részt vett a kongresszuson, de gondolkodni kezd, s aztán megered a hangja: — Találkoztam Rákosi elvtársal, készítettkék egy közös fényképfelvételt, ő meg én és még néhány társunk van a képen. Ez volt az egyik legszebb élményem. De külön nagy élmény volt még számomra végighallgatni a hős lenini Komszomol harcos üdvözlését is. Fokozódott bennünk a lelkesedés, amikor meghallottuk a kínai, a Mongol Népköztársaságok és a többi népi demokráciák fiataljainak harcos üdvözlését és átvettük a szeretet és a békeakarát legszebb kifejezést, a vörös-színű ajándéklombokat. — Mindenkinél elmondom élményeim — folytatja Tóth elvtárs. — azt akarom, hogy ezek után minden szegedi fiatal azon legyen, hogy a mi szervezetünk valóban a Párt legjobb segédsapátá legyen.

TUDÓSAINK, KUTATÓINK a dolgozó népet szolgálják

Dolgozó népünk szerte az országban mindenütt hatalmas lelkesedéssel, nagy lendülettel építi a szocializmust. Ebből az építő munkából egyaránt veszik ki részüket az üzemek és a falvak dolgozói, de egyre nagyobb részt kérnek belőle az értelmiségiek dolgozók, technikusok, mérnökök, tanárok, orvosok, a tudósok és kutatók is.

Az egyetem Dóm-téri intézeteiben is komoly tudományos munka folyik, melynek során mind újabb és újabb, szebbnél-szebb eredmények születnek. Ez a kutatómunka dolgozó népünk érdekeit szolgálja — és népi demokráciánk meg is ad minden támogatást a számára.

Ilyen helyeken mindig nagy csend szokott honolni, hogy a munka zavartalanul folyhassék. Most azonban kopácsolás tör meg a csendet: új épületszárny készül alagsorral és négy emelettel. Az alagsorban s a legfelső emeleten a kísérletezéshez szükséges állatokat helyezik el, a másik három emeleten pedig az élet-tani, a mikrobiológiai és a gyógy-szertani intézet kap helyet a laboratóriumai, munkahelyei számára. Szükség is van ezekre az új helyiségekre, mert az intézetek nagyfontosságú munkát végeznek, egyre jobban kiszélesedik tevékenységük.

Már az idén is értünk el komoly sikereket a kutató munkában — ismerteti dr. Lichtneckert István adjunktus az élet-tani intézet eredményeit. — Konkrétan megnyilvánultak ezek például a vérkeringési elégtelenségek kiküszöbölése, továbbá belső elválasztású mirigy terméke, az adrenalin újabb tulajdonsá-

Sztálin elvtárs „A marxizmusról a nyelvtudományban” című cikke a Pravdában

A „Pravda” hasábjain vita folyik a Szovjet nyelvtudomány kérdéseivel kapcsolatban. A „Pravda” keddi száma I. V. Sztálin elvtársnak „A marxizmusról a nyelvtudományban” című cikkét közli ezzel kapcsolatban.

Vasárnap óta

Az élenjáró szovjet sajtóval ismerkednek Szeged dolgozói

A Szovjet Sajtókiállítás a Magyar-Szovjet Társaság Horváth Mihály-utcai kiállítótermében nagy érdeklődéssel látogatják a vasárnapi megnyitó óta Szeged dolgozói. Értelmezhető ez az érdeklődés, hiszen rendkívül szemléltető képekkel, statisztikákkal szemléltetik azt a hatalmas fejlődést, melyet a szovjet sajtó elért. Különösen érdekesek azok a faliablak és eredeti újságpéldányok, amelyek a század elejétől kezdve mutatják be a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártja központi lapjának kibontakozását, az „Iszkrá”-tól a „Vperjod”-on át a mai többmillió példányszámú „Pravda”-ig. A szovjet sajtó mindenütt ott volt a dolgozók harcaiban s Lenin, Sztálin elvtársak vezetésével irányították, szervezték a proletár tömegek harcait. Az élenjáró szovjet sajtó ma

is döntő szervező ereje a szovjet népeknek, de egyben példaképe a világ valamennyi sajtójának is.

A kiállítás nemcsak a Párt központi lapjának fejlődését mutatja be, de hű tükörképét adja a szerteágazó szovjet sajtóéletnek, amely a politika, tudomány, művészet, mozgalmi élet legkülönbözőbb területein nyújt pontos tájékoztatást, irányítást a dolgozók széles tömegeinek.

A szovjet sajtókiállítás is hozzásegíti Szeged dolgozóit ahhoz, hogy megismerjék a nagy Szovjetuniót, amely minden területen — így a sajtó területén is — legfőbb feladatának a dolgozók meg boldogabb jövője építését tartja. A kiállítást minden nap reggel 9-től este 8-ig díjmentesen látogathatják Szeged dolgozói.

Lobogózzuk fel a házakat

Ma Szeged dolgozó népe együtt tüntet az ifjúsággal a nagy Szovjetunió-vezette békétábor mellett. Ismételtlen hitet tesznek ma a szegedi dolgozók a béke mellett és kifejezik elszánt harcukészségüket az emberiséget pusztulásba dönteni

akaró imperialisták és galád terveik ellen.

Felhívom Szeged dolgozóit, hogy a mai napon a nap jelentőségének megfelelően házaikat lobogózzák fel.

Polgármester.

Ma kezdődik Szegeden az élettani vándorgyűlés

A Magyar Élettani Társaság Szegeden rendezi meg 16. vándorgyűlést. A vándorgyűlést ünnepélyes keretek között nyitják meg ma, szerdán délután fél 7 órakor az Ady-téri egyetem nagy előadótermében. Az ünnepélyes megnyitón felszólal a Szegedi Pártbizottság kiküldötte, valamint Csákány György elvtárs, az Orvos-egészségügyi Szakszerve-

zet budapesti kiküldötte, a Tudományos Akadémia részéről pedig Straub F. Bruno elvtárs, Kossuth-díjas professzor. A bevezető előadást Jancsó Miklós elvtárs, Kossuth-díjas professzor, a Szegedi Gyógyászati Intézet vezetője és J. Gábor Aranka, „A reticulendothel és vesetubulusok blokádja” címmel tartják meg.

természetesen nagy szerepet játszik az is, hogy most már biztosítva látja ezen a téren is jövőjét.

Új gépek sokasága mutatja: az intézetek egyre korszerűbben vannak felszerelve.

— Néhány évvel ezelőtt még bizony nem voltak ilyen eszközeink — mondta ifj. dr. Issekutz Béla professzor, az Élettani Intézet vezetője — Azonban ma minden támogatást megkapunk tudományos munkánkhoz. Egyedül az atóbbi másfél év alatt mintegy 150 ezer forintot fordítottunk ezekre, a munkánkhoz elengedhetetlenül fontos műszerek beszerzésére. Minden lehetőségünk megvan ahhoz, hogy minél eredményesebb, minél alaposabb kutatómunkát végezzünk.

Valóban. Népköztársaságunk, Pártunk vezetésével minden támogatást megad a tudomány dolgozóinak, hogy minél zavartalanabban, minden gondtól mentesen, megfelelő eszközök birtokában végezhessek munkájukat. Tudják ezt tudósaink s ez a tudat segít őket, hogy a szocializmus építéséhez, dolgozó népünk életének megjavításához ők is még jobb, még kiválóbb munkával járuljanak hozzá.

Kommunista győzelem a franciaországi községi választáson

A Var megyei Laseyne-ben vasárnap megtartott községi választáson a kommunisták 5187 szavazattal első helyet értek el. 1947 októberében a kommunisták 4599 szavazatot kaptak.